Da, stimată Doamnă, frumusețea începe printr'o îngrijire perfectă a dinților!

Nu există ceva mai bun ca pasta de dinți „NIVEA". Cumpărați deci încă astăzi un tub și veți fi surprinsă de succesul. Prin pasta de dinți „NIVEA" obțineți dinți albi-strălucitori și pe lângă aceasta ea are un gust plăcut și înviorător.

NIVEA PASTA DE DINȚI

de 2 ori pe zi

Spumoasă și nespumoasă

23-2

Dr. H. MARTIN
Boalele sufletești Psihonevroze
NEVROZA SEXUALA
PSICHO-FIZIOTERAPIE
Consult. 8-11. 2-8. Telef. 40539
B-DUL ELISABETA 3 A

Esența de stomac
VERTES
face poftă de mâncare, ajută digestia și este un excelent tonic pentru întregul aparat digestiv.
1 flacon 110 Lei.
Farmacia „VULTURUL ALB"
Lugoj
Catalog gratuit la cerere. 1

SANATORIUL de „MODERN" NAȘTERI
Str. D. Onciul 10. Tel. 2.99.23. Instalații și personal de specialitate. Rezerve dela Lei 200 pe zi. Ingrijire ireproșabilă. 255

Michel

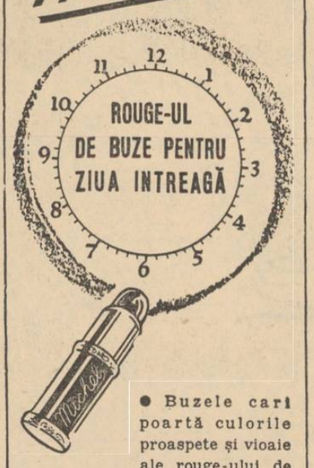

• Buzele cari poartă culorile proaspete și vioaie ale rouge-ului de buze Michel, sunt juvenile și pline în orice oră. Pe timp de ploaie, sau senin, la orice ocazie, gura Dv. își păstrează mereu farmecul ei, puterea sa de atracție; rouge-ul de buze Michel are o bază de cremă, care menține buzele Dv. moi ca mătasea. Deasemeni și parfumul său vă va plăcea. Evitați de a vă farda tot mereu buzele; întrebuințați rouge-ul de buze Michel! Alegeți dintre următoarele 7 nuanțe, care vă convine mai bine: Blonde, Brunette, Cherry, Vivid, Capucine, Raspberry, Scarlet.

3 Mărimi:
DE LUX ★ MARE ★ POPULAR

Intrebuințați pentru desăvârșirea machiajului Dv., fardul durabil și cosmeticul pentru ochi, care rezistă apei: Michel.

PRODUS ORIGINAL AMERICAN

CHARLOTTE LIPSCANI 100 BLOC BOROȘ
Anunță sosirea următoarelor:
Mătăsuri imprimate, Lenajuri și Fanteziuri
pentru Tailleur și Mantouri de Primăvară. 1450

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului postal eticheta abonamentului expirat.

AMINTIRI

Take Ionescu la bară

de M. MORA

Ușa sălii de ședință se deschide.

O siluetă elegantă se strecoară prin asistență, răspunde surâzând saluturilor, se așează pe banca avocaților.

Când se ridică adversarul, îl ascultă cu atenție neștirbită și cu privirea fixă într'un punct.

I se dă cuvântul.

Un șuet străbate sala.

Două gesturi, unul la mustăți, celalt la cravată, și intră deadreptul în materie.

Place dela primele cuvinte prin dulceața glasului — i s'a spus „guriță de aur" încă dela debut.

Interesează prin limpezimea expunerii, prin conciziunea formulelor.

Raționamentul este atât de strâns, în cât adversarul se simte în clește.

Faptele și argumentele defilează într'un ritm tot mai viu, într'un ton tot mai cald.

Pledoaria nu este lungă — rare ori atinge o oră — dar a spus tot ce trebuie, nimic de prisos, și atât de frumos, în cât a convins și a sedus.

Măestrie desăvârșită și incomparabilă.

Spirit sintetic, el a proectat lumina asupra punctelor cardinale, hotărâtoare pentru justiție, ușurând-o de încâlceala analizelor precedente.

Chiar dacă ar voi, n'ar putea să jicnească; dar are replici fulgerătoare pentru orice atingere imprudentă.

Nu cunoaște litaniile obositoare. Raportează doctrina și jurisprudența strict la cauză, privindu-le prin prisma unei inteligente egalată numai de talentul său.

Probleme grele se simplifică; încercări de a trage concluzii interesate din premize tendențioase, sunt zădărnicite; când se încheie desbaterile, instanța știe ce are de judecat.

Un magistrat cu jaimă îl definea astfel: Pledează de o parte și de alta numeroși avocați. Se citește din dosare vaste și din cărți groase. Atmosfera se întunecă în loc să se limpezească. Iată-l pe Take Ionescu. Fără o notă, fără o foaie de tipar, el întoarce butonul electric, și se face lumină. Și chiar când ea nu-i este favorabilă, — cine nu se poate înșela! — noi îi suntem recunoscători.

Avocații tineri îl urmăresc. Când îl ascultă, se cred la o academie de elocință. Și deși norii pândesc adesea culmile geniilor, Take Ionescu se menține în sferile senine. Nimic confuz. Pledoariile lui sunt lapidare. Sinteze strălucite ale materiilor tratate cărora le dă un relief fără pereche și le imprimă specificul personalității sale excepționale.

O anulare de testament, un sechestru judiciar, o punere sub interdicție, și câte nenumărate prilejuri ca să treacă în revistă dreptul roman și comparat, tot ce este folositor cauzei susținute, deslegării ei în raport cu dreptatea și cu legalitatea, cari din nefericire nu se confundă totdeauna.

Ideile, cascadă. Forma, fermecătoare. Ceva de neuitat pentru aceia cari au avut norocul să-l asculte.

După ce sfârșește, avocații fac cerc în jurul său, și el își găsește recreațiunea în anecdotele pe care le ascultă sau le istorisește.

Dar memoria lui! Ea este legendară în baroul. Îi este de ajuns să răsfoiască un dosar, cât de complicat, ca să pledeze în plină cunoștință de cauză. După ce ascultă pe colaboratorii săi — de multe ori în tren — făcându-i expuneri lungi cu dosarele în mână, ei rămân uluiți la desbateri de puterea lui de memorizare, de asimilare, de redare.

Publicistul Paul Crouzet scria în 1916 într'o revistă pariziană: „Ascultați-l pe Take Ionescu la bară, într'o întrunire publică, în parlament: pretutindeni este același, și cu toate astea în fiecare loc e altul.

„La tribunal, elocința lui e scurtă, gestul măsurat, argumentele juridice se înlănțuesc și se strâng, subtilitatea dreptului apare în fiecare clipă ca spuma albă pe creasta valurilor; este peste putință, când sfârșește, să nu fii de părerea lui; cauza e câștigată".

A FOST ODATĂ...

Ion I. C. Brătianu era ministru pentru prima oară în guvernul prezidat de Dimitrie Sturdza.

Într'o zi, pe strada Academiei.

Mergeam spre biserică, cu gândul s'o iau pe strada Enei, unde era redacția ziarului „Acțiunea".

Înaintea mea, venind dela Senat — care funcționa în palatul Universității — Sturdza și Brătianu.

Mititică, bătrân, alb, scurt, cu palton lânos, adus de spinare.

La dreapta lui, Ionel, tânăr, înalt, ținută pe cât de dreaptă pe atât de modestă, în pardesiu.

Curiozitatea sau respectul m'a făcut să nu-i depășesc, ci să-i urmez.

Sturdza avea picioare mici — și pingele la ghete.

Până la redacție m'a obsedat acest lucru.

Astăzi, când fixez pe hârtie această amintire, o pun alături de puzderia averilor, blocurilor, automobilelor și luxului atâtor urmași ai conducerea Statului.

TRIBUNA LIBERĂ

Problema unui nou calendar

de general BUCUR BĂDESCU

A trecut noaptea de 20 Martie spre 21 (echinoxul de primăvară), dată, când, la ora 0, noaptea este egală cu ziua și dela acea oră începe noaptea să descrească și ziua să crească. Este un punct însemnat în rotațiunea pământului împrejurul soarelui, adică mergem spre ceva nou, de mare însemnătate.

Este ziua când începem un an nou, iar nu 1 Ianuarie al anului care nu are nici o legătură și nici o însemnătate în rotațiunea pământului. Să începem dar anul nou la 21 Martie.

Am scris la ziare și am rugat și Liga Națiunilor (secția care se ocupă cu problema calendarului) pentru întocmirea unui calendar rațional și practic.

Iată de ce este vorba:

1). Schimbarea anului în 13 luni în loc de 12, fiecare lună având 28 zile, nu ca astăzi, 28 29, 30 și 31 zile. Ca să ghicești azi câte zile are luna în care suntem trebue să faci numărătoarea la nodul degetelor.

2). Sfântul Scaun și Sfântul Sinod să precizeze o zi fixă a Paștilor. Părerea mea ar fi prima Duminică după 1 Mai, zi frumoasă de vară, zi călduroasă și zi plină de flori și veselie.

3). Anul nou să înceapă la 21 Martie, când ziua este egală cu noaptea, adică în noaptea de 20-21 Martie ora 0.

Propunerea dela punctele 1 și 3 se bazează pe următorul raționament și calcul:

Planeta noastră se învârteste împrejurul soarelui, după media a 3 ani:

a) Sideral=365 zile, 6 ore, 9 minute, 9 secunde si jumătate.

b) Anomalistic=365 zile, 6 ore, 13 minute și 53 secunde.

c) Tropic=365 zile, 5 ore, 48 minute, 45 secunde si 975 dintr'o secundă.

Media celor 3 ani=365 zile. 6 ore și 4 minute.

Cel mai exact și absolut constant și invariabil este anul tropic, care este egal cu 365 zile, 5 ore, 48', 45" si 975 dintr'o secundă.

Dacă s'ar lua ca bază de calcul anul tropic în rotatiunea pământului, am avea:

Anul de 13 luni a 28=364 zile.

O zi independentă care se va serba cu fast în fiecare an și se va numi „Ziua Eroilor din războiu"... 1 zi, total 365 zile.

Rămân de calculat 5 ore, 48' 45", 975.

5 ore×4 ani=20 ore×60'=1200 minute.

48 minute×4 ani=192 minute.

45 secunde 975×4 ani=3 minute; total 1395 minute.

24 ore=1440 minute. Se scad 1395 minute. Rămân la 45 minute 4 ani.

Din acest calcul rezultă încă o zi independentă la fiecare 4 ani consumați, căreia îi se va da un nume oarecare.

Acești ani vor fi: 1944, 1948, 1952, 1956, 1960, 1964, 1968. 1972, 1976, 1980, 1984, 1988, 1992. 1996, 2000, 2004, etc.

Restul de 45 minute la 4 ani din calculul de mai sus nu se consumă în rotațiunea pământului (11" și 25" în fiecare an), Rezultă o zi în plus la fiecare 128 ani, bazat pe următorul calcul:

128 ani×11,25=1440 minute.

De unde rezultă că la 128 ani și anume în anul 2066, vom avea anul cu 364 zile, plus o zi independentă a Eroilor, minus o zi independentă care nu va fi sărbătorită în anii 2066, 2194, 2322, 2450, 2578. 2706, 2834. 2962, 3090. etc., etc.

4) Paștile va fi sărbătorit prima Duminică după 1 Mai.

5) Lunile își vor păstra numele lor, cea de a 13-a va fi numită 12 bis. sau Luna Primăverei.

6) Zilele obișnuite și zilele de sărbători își vor păstra fiecare numele respectiv, exceptându-se numai ziua de Paști.

Dacă s'ar găsi ca rotațiunea pământului împrejurul soarelui să se calculeze pe media celor 3 ani, adică sideral, tropic și anomalistic, ar rezulta după calculul de mai sus. 365 zile. 6 ore și 4'.

Părerea mea este să se ia această medie, nemai intrând în calcul cele 4 minute și atunci am avea anul de 13 luni a 28 zile, 364 zile, 1 zi independentă a eroilor din războiu, 365 zile.

Vom avea astfel anul de 13 luni a 28 zile, o zi independentă care se va numi Ziua Eroilor din războiu și la fiecare 4 ani vom avea altă zi independentă.

Aceste două zile sunt independente, ele nu intră în calculul zilelor anului.

Restul de 45 minute care se pierd la fiecare 4 ani nu se vor lua în considerație, căci anul tropic care este absolut invariabil și constant câștigă la 128 ani una zi și media celor 3 ani pierde 4 minute la 4 ani. La 400 ani s'ar pierde 400 minute, la 800 ani 800 minute, prin urmare este o cifră care se compensează și nu ar avea nici o importanță în decursul veacurilor.

In rezumat se va lua ca bază de calcul sau anul tropic care este matematic invariabil sau se va lua media acelor trei ani; pentru fiecare în parte am arătat mai sus calculul precis. Anul va fi de 364 zile. Cele două zile independente nu intră în calcul, anul va fi de 13 luni, a 28 zile, a 13-a lună se va numi Luna Primăverei. Anul nou va începe la 1 Aprilie. Paștile va avea zi fixă în prima Duminică după 1 Mai sau cum va hotărî Sf. Scaun și Sf. Sinod. Recuperarea celor 11 zile dela 21 Martie la 1 Aprilie se va câștiga neserbând ziua Eroilor și încă o zi cu începerea anului 1940 până la anul 1948. Dela 1 Aprilie 1948 se va intra în normal, cu Anul Nou la 1 Aprilie.

Paștile la țară

E'nvierea lui Isus
făcută de cel de sus.
Sărbători de veselie
care inimile 'mbie.
In aceste sărbători
flăcăi, fete merg la hori
cu cămașa albă, floare,
frunoși, parcă-s rupți din soare.
Toți cei care au copii
gândesc viața le rosti.
Și privesc cătând aleasă
noră, să aducă 'n casă,
sau ginere, cum nu-i alt(ul),
să fie de frunte'n sat.
Gospodarii tinerei
se prind în horă și ei.
Unii beau, alții privesc
sau în scrânciob se'nvârtesc.
Vezi copiii ciocnind ouă:
vor cu unu(l) să ia două.
Toți și toate, necurmat,
zic: „Cristos a înviat!"
Unde mergi, în orice casă,
tot găsești ceva pe masă:
pască, ouă, cozonac,
bere, vin și chiar coniac.
Și-apoi, vezi, cu băutura
deschizi într'una gura.
Ciocnești pahare cu vin
să te 'nveselești deplin.
Mămăliga n'are haz
chiar la omu(l) cu necaz.
Sărbătorile-s lăsate
să petreci. Așa-i la sate.
Mult nu merge: o zi, două.
Vorba nu-i să treacă nouă,
că stomacu(l), cum se vede,
tot în mămăliga crede.

Auzită de G. T. NICULESCU-VARONE, în comuna Călinești, plasa Podgoria, jud. Muscel.

Moarte și înviere

Taina de nepătruns care a zămislit natura însufletită, a pus în firea ei bucuria vieții și tristețea morții. O poruncă de dincolo de marginile împărăției noastre, ne-a osândit acestui mers fatal, rămas acelaș din clipa primului început și până la săvârșirea din urmă. Nimic și nimeni nu i se poate împotrivi, ca o dovadă că'n el stă vrerea unei puteri covârșitoare, în fața căreea neputința noastră, oricâte forme de semeție ar lua, rămâne să-și poarte destinul ce i-a fost dat. Viața e cel mai nepătruns mister.

Oamenii de știință, cu truda lor i-au cercetat manifestările, i-au văzut condițiile și nenumăratele ei aspecte în limitele unei desfășurări, dar n'au putut să-i găsească rădăcinile din afund. Ele rămân învăluite în neștiință și pentru totdeauna ferite de neastâmpărul ochiului omenesc. Oricâte s'ar afla, nimic nu poate să schimbe legile vieții, și dincolo de tot sbuciumul, rămâne viziunea de resemnare a Ecleziastului: „deșertăciunea deșertăciunilor și toate sunt deșertăciuni".

E ceeace s'a rezervat oricărei forme vii, indiferent de funcțiunea pe care o are de îndeplinit. Moartea este o condiție a vieții, iar viața este certitudinea morții.

Adevărul acesta, cu o funcțiune atât de categorică, a fost intuit de sufletul omenesc înaintea altora, pentrucă l-a trăit. De aici, atâtea cugetări adânci și atitudini înfiorate de accentul dureros al renunțării. E plină filosofia și literatura neamurilor, de acea lirică tânguire pentru destinul a cărui împlinire se săvârșește în negura neantului, după miracolul vieții. Și sânt religii care propovăduesc neființa cu o profundă voluptate, spre a combate sensul ilogic al vieții sortite acestui desnodământ. Dacă totul nu e decât o zădărnicie și o amară iluzie, mai bine să ne dispensăm de bucuria de a fi. Un sbucium fără rost — precum se vede, — pentrucă fără să modifice nimic din legile firii, exercită o tortură chinuitoare asupra minții.

In faptul trăirii există într'adevăr sâmburele fericirii, pentrucă te simți integrat în marea minune a totului și pentru că în lumea ta intimă e veșnicul clocot al elanului vital. Fiecare clipă cucerită din această sinceră orchestrație e un depozit de bucurii, fără să mai vorbim de procesele personale pe care le angajează gradul de afirmare sau de absență al fiecăruia. Așa încât, moartea nu-și poate avea rațiunea și nu poate veni ca o supremă concluzie în calea avântului care constitue însăși esența vieții.

Și totuși, ea vine nedorită. Dar a lupta împotriva ei, este o aberație. Știința poate uneori s'o întârzie, însă niciodată s'o ucidă. Singurul lucru posibil este să ajungi la o împăcare cu legea ei. Nu printr'o interpretare în sensul resemnării fatale, ci printr'un argument de forță morală care să-i dea semnificația de înălțime și poartă de trecere spre alte viziuni.

Moartea este un instrument al puterii divine pentru scopuri biologice ușor de priceput dar și pentru alte scopuri nelămurite. In nelămuritul acesta stă poate sensul ei cel mai înalt și puterea ei de ademenire pentru acei care au căutat-o punând-o la temelia unei împliniri care-i apropie de lumea îngerilor. Aceasta când e vorba de oameni.

Dar taina ei a cucerit-o pentru noi Dumnezeul întrupat, blândul Iisus. El a venit să deschidă neputinții omenești căile de mântuire, oferindu-i perspectiva fericirii, cu condiția purificării morale. Condiția vieții pământești.

Dacă s'ar fi oprit aici, n'ar fi făcut decât faptă de apostol ,de sfânt. Depășirea începe de acolo, de unde pașii săi caută să se apropie de moarte. Pe el nu-l conducea destinul, fiindcă o știa sigur, nu o bănuia. Era desăvârșirea misiunii cu care coborîse printre oameni. Mergea spre ea ca la o împlinire admisă fără nici o rezervă de propria sa conștiință. *Dar mergea ca om, pe drumul suferinții umane și al chinurilor îngrozitoare, la o moarte de om.* Primind-o, și-a lăsat trupul în voia ei și pentru desfătarea totală a celor ce-l pătimeau. In ipoteza aceasta, Mântuitorul lumii a murit cu adevărat, împărtășind soarta fiecărui muritor.

Moartea aceasta a însemnat însă, biruința legii celei noui. Ea a pus sigiliul veșniciei pentru altă orânduire a vieții sufletești și a dat putința eliberării din robia păcatului. Mai mult: a lămurit taina morții, a deschis misterul acesta pentru înțelegerea sufletului omenesc, scăpându-l de coșmarele ei. Prin ea, abia, a fost înlăturată negația și s'a afirmat tăria adevărurilor de neclintit. Spectrul ei înfricoșetor a pierit, fiindcă s'a văzut că drumul morții a dus la perspectiva apropierii omului de Dumnezeu. Nu era o trecere în neființă, ci între hotarele puterii absolute, o descătușare din robia durerilor și a zădărniciei lumești. E ceeace ne demonstrează faptul material și semnele reale care l'au urmat.

Mântuitorul a primit moartea cu toate armele și rânduelile omenești și a rămas în stăpânirea ei timpul anunțat de scripturi. A treia zi a înviat. Minunea s'a săvârșit în toată măreția ei dumnezeească. Cel ce murise s'a arătat mai strălucitor de cât fusese și nu era numai o înviere de spirit, ci și de trup.

Actul acesta supraomenesc, desvăluia conștiinței neputincioase a lumii, esența Sa divină. Stăpânul tainelor le închidea și le deschidea după vrerea Sa, pentru a face să birue adevărul. Fusese necesară moartea, pentru a se arăta tăria de neclintit a credinței și a se fixa rostul ei în ordinea creației dumnezeești, dar învierea venea ca un grai direct al cerului.

Acestea au fost minunile care, alături de învățăturile Mântuitorului, au întemeiat viața creștină cu practica ei morală și profundele înțelesuri despre fire. Creștinismul a organizat, așa dar, o altă viață sufletească și i-a arătat căile de înălțare. In lumina lui, moartea nu mai are semnificația deprimantă a unei totale nimiciri, prin care Atotputernicul n'ar fi făcut din lumea Sa, decât o uzină de producție și consum. Ea rămâne un act de mare sfințenie, sorocit tuturor deopotrivă, pentru a putea aspira la împărăția de veci. Cea mai grea pedeapsă ar fi viața veșnică în cadrul legilor pământești. Atunci sub povara lutului, sufletul va cersi într'o nesfârșită tânguire, dreptul la eliberare și sbor.

Adevărata trăire în spirit creștin, merge pe linia de împăcare între viață și moarte, ancorându-se peste hotarul vremelniciei, în lumea de dincolo, relevată printre cele două ipostaze sub care s'a împlinit mesianismul Dumnezeului întrupat.

PAN. M. VIZIRESCU

FURNIZORII CURȚII REGALE

SERVICII DE MASĂ
MARE ASORTIMENT
Depozitele:
ADMA
13 STR. COLUMBELOR 13

Cel mai bun
PURGATIV DE CIOCOLATĂ
KOPROL